

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” ออกอากาศทาง โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย วันศุกร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 เวลา 20.15 น.

สวัสดีครับ พ่อแม่พี่น้องชาวไทยที่รักทุกท่าน

วันนี้ผมมีเรื่องสำคัญที่อยากจะเรียนให้ทราบในสัปดาห์นี้

เรื่องที่ 1. อยากให้ประชาชนทุกท่านลองพิจารณาดูว่าท่านทราบหรือยังว่าสิ่งที่รัฐบาลนี้ และ คสช. ได้ ดำเนินการไว้มีอะไรบ้าง ช่วยกรุณาพิจารณาคิดย้อนกลับไปดูว่า อะไรที่เราทำเสร็จแล้ว อะไรที่เริ่มทำ แล้วมีการแก้ไขอะไรเปลี่ยนแปลงไปแล้วบ้าง อะไรที่ต้องเริ่มต้นใหม่ แล้วทำต่อเนื่อง

หลังจากเข้ามาวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 และ คสช. ได้นำความสงบสุขกลับคืนมา ได้ดำเนินการสร้าง เสถียรภาพด้านความมั่นคงให้กับประเทศ ปลอดภัยในทุกเรื่องที่ติดขัดทั้ง ๆ ที่เกิดจากความขัดแย้งทางการเมือง ความขัดแย้งในเรื่องอื่น ๆ ด้วยก็ตาม ตลอดจนกระบวนการประชาธิปไตยที่มีข้อจำกัด เพื่อจะ ขับเคลื่อนประเทศให้เดินหน้าต่อไปได้นั้น เราได้นำทุกเรื่องเข้าสู่การพิจารณาดำเนินการ โดยเฉพาะเรื่องคดี ต่างๆ ก็นำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ฯลฯ

ส่วนของการบริหารราชการแผ่นดินในห้วงต่อมานั้น ผมได้พบปัญหาต่างๆ ที่สะสมมากมายของประเทศเรา มี หลายอย่างด้วยกัน อาทิ ปัญหาทางช้าง ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ปัญหาการบินพล เรือน ตลอดจนความไม่เป็นสากลต่างๆ กฎหมายที่ไม่ทันสมัยเหล่านี้ เป็นปัญหาทั้งสิ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ สถานะของประเทศในเวทีโลก ในการค้า การลงทุน ทั้งสิ้น

สำหรับปัญหาภายในประเทศที่ต้องเร่งแก้ไข ได้แก่ปัญหาความมั่นคงหลายอย่างด้วยกัน ทั้งในส่วนของ การบูรณาการ การสร้างความเชื่อมั่น ในการลงทุนจากต่างประเทศ ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ปัญหา ความเดือนร้อนของพี่น้องเกษตรกร ปัญหาในการจัดระเบียบสังคม ถนนหนทาง การขายของ ปัญหาการทำงานที่ไม่ บูรณาการ ผมเคยกราบเรียนแล้วว่า จะต้องบูรณาการทั้งคน เจ้าหน้าที่แผนงานโครงการ และงบประมาณ เพื่อ จะไม่ซ้ำซ้อนกัน ทำในเวลาเดียวกัน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นพื้นที่ หรือเป็นกิจกรรมซึ่งเรากำลังเดินหน้าอยู่ ปัญหาที่แก้ต่อไปคือปัญหาธุรกิจที่ต้องมีการฟื้นฟู จากภาวะการขาดทุนแล้วอาจจะมีความไม่โปร่งใสใน บางประเด็น รัฐบาลก็พยายามจะแก้ไข ซึ่งทุกอย่างต้องใช้เวลาด้วย ถ้าเร็วเกินไปก็อาจจะมีปัญหาต่อไปใน อนาคต ทุกอย่างเดินหน้าไปได้ด้วยดี ในระดับที่เป็นที่น่าพอใจ

อย่างไรก็ตามรัฐบาลและ คสช. นั้นปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้อยู่แล้ว ในการบริหารราชการแผ่นดินในวันนี้ ก็ เป็นโอกาสที่พวกเราเข้ามาพอดีเศรษฐกิจโลกตกต่ำลงทั้งหมด ด้วยสาเหตุหลาย ๆ อย่างด้วยกัน ทุกเรื่องถ้าเรา ยังไม่มีความพร้อมต้องรีบแก้ไข ต้องปรับปรุง ต้องสร้างความเข้มแข็ง เร่งช่วยเหลือผู้เดือดร้อน เพื่อเป็นการ บรรเทาไประยะหนึ่งก่อนนะครับ แล้วก็เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้น รัฐบาล และ คสช. รวมทั้ง สนช. สปท. กรธ. ก็ได้ดำเนินการในทุกเรื่อง หลายเรื่องเสร็จแล้วหลายเรื่องกำลังทำ หลายเรื่องต้องทำต่อเนื่อง อีกมากมาย ซึ่งเป็นเหตุผลที่ผมต้องพูดมากทุกวันนี้ เพราะบางทีก็ลืมไปแล้วปีกว่าๆ สองปี ลืมหมด

เรื่องการปฏิรูป สิ่งสำคัญคือ ทุกเรื่องต้องมีการประสานสอดคล้องกันทั้งหมด ตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุก 5 ปี นโยบายความมั่นคง ของ สปช. แล้วก็แผนงานของทุกส่วนราชการ รวมความถึงแผนการปฏิรูปที่เราได้วางไว้ แผนการปฏิรูปในช่วง 1-5 ปี แล้วสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปี แล้วไป 4 แผน $4 \times 5 = 20$ นะครับ เพราะฉะนั้นเราได้เตรียมแผนปฏิรูปไว้เป็นระยะ ระยะที่ 1 คือ ถึงปี 2560 รัฐบาลนี้ยังอยู่ อันนี้คือใช้แผนที่ 12 เริ่มต้นเราจะเอาแผน 12 นี้ บางอย่างที่เราวางไว้แล้วมาขับเคลื่อนให้ได้ก่อน ในปี 2559 นี้ เพราะฉะนั้นวันนี้เรากำลังสร้างความเข้มแข็งของประเทศวางพื้นฐานทั้งหมด เหลือเวลาของผมนึกอีกประมาณ ปีกว่า ๆ ถึงปี 2560 หลังปี 2560 ไปแล้ว เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12 เต็ม ๆ เพราะฉะนั้น เราก็ต้องวางว่าปี 2560-64 จะเป็นยังไง 70-74 เป็นยังไง 75-79 จะเป็นอย่างไร นั่นคือยุทธศาสตร์ 20 ปี แล้วมองย้อนกลับมาว่าเราจะทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ แผน 12 - 15 ได้อย่างไร เพื่อเป็นการประเมินผลความคืบหน้าในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลทุกรัฐบาล ถอยหลังมาทุก 5 ปี แล้วกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้า แล้วมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลต่อ ๆ ไป ในลักษณะที่จะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้อง

เพราะฉะนั้นการปฏิรูปประเทศนั้น เราอาจจะต้องทำไปอย่างต่อเนื่อง บางเรื่องอาจจบภายในปีเดียว หรือภายใน 5 ปี หรือภายใน 10 ปี หรือภายในเวลา 20 ปี อาจจะนานกว่านั้นก็ได้ เพราะว่าโลกเปลี่ยนแปลงไป 20 ปีข้างหน้า ไม่รู้จะเกิดอะไรขึ้น วันนี้เราต้องเตรียมความพร้อมตั้งแต่วันนี้สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไปเร็วมาก ปัจจัยภายนอกเป็นสิ่งสำคัญ ทุกประเทศในโลกนี้มีผลกระทบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น การบริหารประเทศของทุกรัฐบาลต่อไปนี้ ต้องทันต่อทุกสถานการณ์ มีการวางแผนล่วงหน้าตลอดเวลา มีมาตรการลดความเสี่ยง แล้วมีกลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ตามช่วงระยะเวลาที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนด้วย เหมือนทหาร เขาใช้คำว่าแผนเผชิญเหตุ มีสมมุติฐาน แล้วก็ทำแผนรองรับไว้ 1 - 2 - 3 - 4 - 5 แผน ปกติเขาใช้แผนแรกเป็นคำสั่ง จากนั้นมาถ้าไม่มีเหตุการณ์แทรกซ้อนมาก็ใช้แผนเผชิญเหตุเข้ามาประกอบ แล้วมาปฏิบัติเพื่อเป็นการชดเชย การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากแผนแรกใช้ไม่ได้ผล ไม่มีประสิทธิภาพ อยากจะเรียนว่า การปฏิรูปประเทศนั้น อย่าใจร้อนมาก เพราะว่ามหาอำนาจบางประเทศผมไม่อาจจะกล่าวหาได้ว่ายังไม่หยุดการปฏิรูปเลยวันนี้ เพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังมีรายได้ไม่น้อยมากกว่าเราอีก แต่ส่วนรวยคือรวย ส่วนตรงกลางก็ตรงกลาง แต่เขามากกว่าเรา เพราะฉะนั้นอย่างไรก็ตาม เขาต้องพัฒนาไปสู่ข้างล่างเพราะว่าเป็นสาเหตุของการที่มีความขัดแย้ง หรือความเหลื่อมล้ำในสังคม ในเรื่องของอาชีพ รายได้ ทำให้มีช่องว่างในการพัฒนา

ประชาชนอาจจะไม่มีความสุขถ้าเขามีรายได้น้อย หนี้สินมาก บ้านเราก็เป็นมาก เรื่องที่ผมกล่าวนี้ เราต้องแก้ปัญหา แล้วก็ไม่ใช่แก้ทั้งหมดทีเดียว มันแก้ไม่ได้หรอก เพราะงบประมาณจำนวนมาก เราต้องทำทั้งระดับบน-กลาง-ล่าง คือรวยมาก รวยน้อย ตรงกลาง มาถึงรายได้น้อย จะต้องเกื้อกูลซึ่งกันและกัน อยู่ในวงจรที่เรียกว่า “ห่วงโซ่คุณค่า” ต้องพึ่งพาอาศัยกัน เกื้อกูลต่อกัน พี่จูงน้อง อะไรเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในสังคมไทย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราต้องเข้มแข็งจากทั้งภายในประเทศ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ก็

คือชุมชน จังหวัด กลุ่มจังหวัดนะครับ แล้วก็ไปต่างประเทศ เราต้องร่วมมือกันทำงานกันแบบ “ประชารัฐ” ในทุก ๆ อย่าง ทั้งในการบริหารราชการแผ่นดิน การปฏิบัติงานในพื้นที่ ความร่วมมือของทุกภาคส่วน ต้องร่วมมือกันให้ได้ เพราะฉะนั้น ผมอยากเรียนถึงบรรดากลุ่ม NGO ทั้งหมด ขอความกรุณาต้องเข้าใจ ว่าบางอย่างนั้นเราต้องเดินหน้าประเทศ เพราะฉะนั้นขอให้ทุกคนได้พิจารณาดูให้อ่องแท้ว่า สิ่งที่ทำไปนั้นมีประโยชน์กับใคร หรือทำให้ใครเสียประโยชน์และอะไรมาก อะไรมากน้อย แล้วจะแก้ปัญหาที่เสียประโยชน์อย่างไร ประโยชน์ส่วนใหญ่จะได้อะไรมาเพื่อส่วนรวมหรือไม่ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ท่านต้องพิจารณาใหม่ ไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหาทั้งหมด แล้วท่านก็บอกว่ารัฐบาลนี้ทำอะไรไม่ได้เลย ทุกรัฐบาลทำอะไรไม่ได้หมด เพราะว่าขัดแย้งกัน ไปในตัวอยู่แล้ว โดยปัจจัยพื้นฐานบางอย่างต้องเปลี่ยนแปลง บางอย่างต้องมีการเปลี่ยนวิธีการถ้าท่านบอกว่าเอาพื้นฐานเดิมมาหมด ก็ไม่ได้ มีการต่อต้าน ขัดแย้งกันทั้งหมด ทำอะไรก็ไม่สำเร็จ ประเทศก็ไปไม่ได้ เรามีผู้มียาได้น้อยอยู่แบบนี้ตลอดเวลา

ถ้าท่านได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างแม่น้ำทั้ง 5 สาย ผมได้จัดทำแผนผังขึ้นมาเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่าย ๆ แล้วท่านคงได้เห็นกันทั่วไป กรุณาดูด้วยว่าวันนี้เราทำงานมากมายแค่ไหน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม ทุกอย่างเดินหน้าไปตาม Road Map ที่ผมกำหนดไว้ทั้งสิ้น แล้วมีกิจกรรมในนั้นทั้งที่เขียนลงไปแล้ว บางอย่างก็อาจจะลงไปยังไม่ครบ แต่ให้รู้ว่าเราต้องเดินหน้าประเทศแบบนี้ ทั้ง 6 กลุ่ม ที่เรามีรองนายกรัฐมนตรีกำกับอยู่ในขณะนี้ ทั้ง 19 กระทรวงที่กำลังเดินหน้าประเทศอยู่ เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกพวก ทุกฝ่าย แม้กระทั่งฝ่ายการเมืองที่จะอาสาเข้ามาทำงานให้กับประเทศในหัวต่อไป เพราะฉะนั้นประชาชนที่เลือกท่านเข้ามา ขอให้ท่านเคารพในสิทธิของเขาบ้าง สิทธิของประชาชน ไม่ต้องรอให้เขาขอความช่วยเหลือทุกครั้งไป แล้วถึงจะช่วยเหลือหรือเลือกช่วยเหลือเฉพาะ เพื่อเป็นฐานเสียง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ผิดหลักการประชาธิปไตย หลายท่านได้กล่าวไว้แล้วในขณะนี้

เรื่องที่ 2 คือการดำเนินการดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือมีกฎหมายลูก เพื่อให้ดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องครับ ผมกล่าวไปแล้วเรื่องปฏิรูป เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องความมั่นคง นโยบาย ทุกอย่างไม่ใช่เดินไปที่เดียวแล้วเลิก ปีหน้าเปลี่ยนใหม่เป็นไปไม่ได้ เราก็จะไม่มียุทธศาสตร์ทางเสื่อ เพราะฉะนั้นอันนั้นคือเข้มทิศนำทางทั้งหมด เพราะฉะนั้นใช้เข้มทิศให้เกิดประโยชน์ด้วย ไม่เช่นนั้นเราจะเกิดปัญหาการบริหารราชการแผ่นดินไปอนาคต

ผมเข้าใจดีว่า รัฐบาลต่อไป ก็อาจจะเกิด ยังไม่ไว้เนื้อเชื่อใจว่าสิ่งที่ผมทำไว้แล้ว จะทำให้ท่านลำบากหรือไม่ ผมกราบเรียนว่าถ้าทุกคนจะต้องลำบาก ลำบากด้วยความบริสุทธิ์ใจ ลำบากเพราะเราทำหุ้มเทให้กับประชาชน ผมว่านั่นคือความลำบากที่ต้องเจอ ไม่ใช่ลำบากในการที่จะใช้จ่ายงบประมาณ ลำบากในการที่จะทำนโยบายต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา ผมไม่ต้องการอย่างนั้น เพราะฉะนั้นท่านก็กรุณาบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะที่เป็นไปตามยุทธศาสตร์ เป็นไปตามแผนปฏิรูป เป็นไปตามนโยบายด้านความมั่นคง แล้วก็เดินไปสู่การบริหารราชการแผ่นดินในสิ่งที่ท่านเป็นรัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง มีนโยบายพรรค มีอะไรต่าง ๆ ท่านก็ว่าของท่านไป เรากำหนดแนวทางไว้ให้ มีแผนสำเร็จรูปไว้ให้ แต่ท่านจะทำหรือไม่ทำก็ขึ้นอยู่กับท่าน ท่านก็ต้องตอบสภาตอบในส่วนที่ต้องตรวจสอบทั้งหมด มีเหตุผลความจำเป็นอย่างไรถึงทำ ไม่ทำ อะไรก็แล้วแต่ ผมไม่บังอาจไป

บังคับท่านได้อีกต่อไปแล้วในวันหน้า เพราะฉะนั้น ทุกคนจะต้องสร้างความเข้มแข็ง สร้างความมั่นคง สร้างความเชื่อมั่น ไว้เนื้อเชื่อใจในการที่จะทำอะไรก็ตาม เพื่อจะเพิ่มขีดความสามารถให้กับประเทศ ทำเพื่อประชาชน เราต้องปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจใหม่ การเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนนศรับ และทุกอย่างต้องเข้มแข็งจากภายในตามแนวทางพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ระดับหมู่บ้านชุมชนจังหวัด กลุ่มจังหวัด ไปการค้าชายแดน ไป CLMV ไปอาเซียนไปประชาคมโลกอื่น ๆ

เพราะฉะนั้น รัฐบาลนี้จะทำแผนระยะยาวไว้ 20 ปี แผนที่ไม่ใช่แผนที่จะต้องลงละเอียด บังคับท่านไม่ได้ แต่จะเป็นกรอบที่จะต้องเป็นเข็มทิศนำทางที่ ผมเรียนท่านแล้ว เป็น Road Map ในทุกเรื่อง ในนั้นจะบรรจุเรื่องของแผนปฏิรูปไว้ด้วย ให้สอดคล้องกับแผนตรงนี้ สภาพัฒน์ฯ ก็ทำแผน 5 ปี สอดคล้องกับตรงนี้ ทุก 5 ปี ก็เปลี่ยนได้ ยุทธศาสตร์ที่ว่านี้ ถ้ามีความจำเป็น เช่น ในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน วันนี้ต้องรู้แล้วว่าประเทศไทย 20 ปีข้างหน้าจะเดือดร้อนอะไร วันนี้เราเดินมาเท่าไรแล้ว เราต้องเดินอะไร ระยะที่เหลือ ทุก 5ปี ๆ หรือทุกปีที่เป็นเรื่องของท้องถิ่น นี่แหละถึงจะไปสู่การกระจายอำนาจ การใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ ถ้าหากวันหน้าท่านมีปัญหากันในเรื่องเหล่านี้ก็เป็นเรื่องของสภาทั้งสองสภา ก็ต้องไปหารี้อธิบายกันว่าทำอย่างไร จะแก้ปัญหายังไง ใครจะเป็นคนตัดสินใจ ไม่รู้ ท่านต้องไปสร้างความเข้าใจให้ได้ก่อน อย่างมองว่าทำอันนี้เพื่อจะอย่างนั้นอย่างนี้ แสดงว่าท่านก็คิดว่าจะมีเรื่อง จะมีความทุจริต จะมีความขัดแย้งใช่หรือไม่ ถ้าเราคิดว่าทุกคน พยายามไม่ไปสร้างความขัดแย้ง ไม่ไปสู่ประเด็นแห่งปัญหา ทั้งหมดผมว่าไม่ต้องไปกลัวใครทั้งสิ้น เพราะทำอะไรท่านไม่ได้อยู่แล้ว แม้กระทั่งทำแบบผมก็ทำไม่ได้ ถ้าไม่มีสาเหตุ แล้วก็ให้แก้ปัญหาอะไรก็แก้ไม่ได้ ก็ต้องดำเนินการตามที่ผมทำมา เพราะฉะนั้นขอให้แยกแยะให้ออกว่าอะไร ยุทธศาสตร์ อะไรคือนโยบายพรรค อะไรคือนโยบายรัฐบาล อะไรคือประชาชน ขอให้ดูด้วย ผากไว้แล้วกัน ประชาชนช่วยกันดูด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้คือความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ประชาชนเป็นศูนย์กลาง แก้ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำ เพิ่มความเท่าเทียม ความเป็นธรรม ประชาชนทุกคนได้เห็นอนาคต 20 ปีข้างหน้า คือเด็กรุ่นใหม่ที่เกิดมา ปี 2560 นี้ เกิดมาพร้อมแผน 12 เขาจะได้รู้ว่า 20 ปีข้างหน้า เขาเรียนหนังสือ จบปริญญาตรีแล้วเขาจะเห็นอะไรในประเทศเขา เขาจะได้คิดว่าจะเรียนหนังสืออย่างไร เขาจะพัฒนาตัวเองอย่างไร เพื่อจะไปสู่จุด ๆ นั้นเมื่อเขาจบปริญญาตรี อายุ 19 -20 อะไรทำนองนี้ ผมก็คิดไว้แบบนี้ ถูกหรือผิดก็ไปคิดกันเอาเอง

เรื่องที่ 3. ทูกรัฐบาลจะต้องเอาปัญหาประเทศมาเป็นตัวกำหนด แยกปัญหาออกให้ชัดเจน ปัญหาหลัก ปัญหารอง ปัญหาที่เป็นปัจจัยเสริมให้ปัญหานี้แรงขึ้น ความขัดแย้งแรงขึ้นท่านต้องเอาปัญหาทุกอันมาคลี่ดูให้หมด แล้วเอาประชาชนทุกคนในประเทศมาเป็นเป้าหมาย การจะแก้ปัญหาเหล่านี้เพื่อให้เกิดผลกับประชาชนมีความสุข ระหว่างทางนี้เราก็มาสู่วิธีการบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นธรรมาภิบาล ก็ต้องไปดูเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณด้วย การจัดทำแผนงานโครงการ ทุกกระทรวงนั้น ถ้าหากว่าเราทำไปโดยไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาเหล่านี้ไปด้วย ก็ไม่อาจจะนำประเทศไปสู่ความเข้มแข็งได้เลย เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องมีการปฏิรูปทั้งหน่วยงาน ทั้งโครงสร้าง ทั้งกระบวนการที่จะนำไปสู่ความมั่งคั่ง อย่างแท้จริง

เรื่องที่ 4. คือการที่จะเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ จะต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในทุกประเด็น เรียนไว้แล้วว่าต้องมีมาตรการลดความเสี่ยงและรู้ว่าปัจจัยภายนอก สถานการณ์โลกจะเป็นอย่างไร โดยการประเมิน ผมคิดว่ามีหน่วยงานมากมายไป ของ UN ก็มี ประชาคมแต่ละประชาคมก็มีทุกคนก็เขียนแผน เขียนกลยุทธ์กันไว้หมด เอามาศึกษากันบ้าง เราจะได้ทำแผนสำรองไว้ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ไม่ว่าจะเป็ โลกร้อน ภัยพิบัติ น้ำแล้ง หรือการสู้รบ อะไรก็แล้วแต่ เขาเรียกว่าภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เพราะฉะนั้นให้ปัจจัยภายใน ภายนอก สถานการณ์โลกมาเป็นตัวกำหนดด้วยว่า เราจะแก้ปัญหาแล้วเตรียมการประเทศเราให้พร้อมอย่างไร เข้มแข็งได้อย่างไร

เรื่องเศรษฐกิจ เป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสเหมือนกันกับทุกคน ทุกประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยก็หนัก เพราะเรามีประชาชนผู้มีรายได้น้อย ทำการเกษตร แล้วก็อาชีพอิสระอื่น ๆ ประมาณ 30-40 ล้านคน ในท้องถิ่นต่าง ๆ เพราะฉะนั้น อาจจะไม่ใช่ใจคำว่า “เศรษฐกิจ” มากนัก ต้องเห็นใจพ่อแม่พี่น้อง เพราะวัน ๆ ทำงานหาเงิน เลี้ยงลูก เลี้ยงครอบครัวมาโดยตลอด อาจจะไม่มีเวลาที่ศึกษาในรายละเอียดนะครับ เพราะฉะนั้นให้ทุกคนช่วยกันถ่ายทอด สร้างความเข้าใจ สร้างการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด เพราะ “เศรษฐกิจ” ผูกพันหลายอย่างด้วยกัน ตั้งแต่ส่งออก – นำเข้า ตั้งแต่ภาษี รายได้ประเทศ เศรษฐกิจ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ต้องเกื้อกูลกันอย่างไร ถ้าเรามองแต่เพียงว่าหาเงินให้ประชาชนมีใช้ไปเรื่อย ๆ แล้วจะเอาเงินที่ไหน ไปใช้ให้เขา แล้วเขาจะเข้มแข็งหรือไม่ วันนี้รัฐบาลพยายามทำทุกอย่าง ขอให้เข้าใจด้วย ก็เสียใจทุกครั้ง เวลาที่ทำอะไรไปแล้ว ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นเราต้องสร้างความเข้มแข็งให้ได้ อย่าไปทำอะไรที่เป็นเหมือนภาพลวงตา ไม่สร้างความยั่งยืน กลายเป็นว่าประชาชนกลายเป็นคนไม่มีเหตุ มีผลมันมาอย่างนี้ได้ยังไง ใช้อย่างนี้ได้ยังไง ไม่สนใจ สนใจแต่เพียงว่าเราได้อะไร เราไม่ได้อะไร อย่างนี้ไม่ได้ อย่างนี้เรียกว่าเราไม่ได้สร้างวัฒนธรรมในองค์กร หรือในประเทศของเราให้เป็นองค์ที่มีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน ลำบากก็ต้องลำบากด้วยกัน แล้วก็ช่วยกันแก้ปัญหา พุงเพื่อน พุงน้อง พุงพี่ อะไรก็แล้วแต่ ต้องจูงมือไปด้วยกัน เพราะฉะนั้นให้คำนึงถึงความสัมพันธ์ ปัจจัยภายใน ภายนอก เป็นหลักด้วยนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เป็นธรรม/เหลื่อมล้ำ ปัจจัยภายนอก โครงสร้างเศรษฐกิจไทย ความเข้มแข็งภาครัฐ-ภาคธุรกิจ-ภาคประชาชน เหล่านี้ทั้งหมดต้องแก้ไข

เรื่องที่ 5. เป็นเรื่องสำคัญที่มองเห็นอีกอย่างคือ การบูรณาการแผนงาน โครงการของทุกกระทรวงในกิจกรรมเดียวกัน เช่น โครงการบริหารจัดการน้ำ โครงการปฏิรูปการเกษตรทั้งระบบ โครงการปฏิรูปเศรษฐกิจทั้งระบบ นะครับ การปรับปรุงเรื่องการค้า การอำนวยความสะดวก กฎหมาย เรื่องการลงทุน สิทธิประโยชน์ อุตสาหกรรม ขยายศักยภาพในการทำอุตสาหกรรมให้ทันสมัยขึ้น รองรับการที่จะปรับเปลี่ยนการปฏิรูปเศรษฐกิจ ระยะที่ 4 ของโลกใบนี้ นะครับ งานทุกงานนี้ หลายงานไม่ใช่กระทรวงเดียวทำสำเร็จ เช่น เรื่องน้ำ มีทั้งกระทรวงเกษตร มหาตไทย ทรัพยากรฯ มีหลายกรมอยู่ในนั้น

เพราะฉะนั้น ถ้าทุกคนต่างคนต่างทำก็จะกระจายเป็นเบี้ยหัวแตกไปทั่ว เหมือนไปขุดตรงนั้น ตรงนี้ แต่ระบบส่งน้ำไม่มี ก็ไปสู่ผู้ใช้น้ำไม่ได้ยังไง แล้วก็บริหารจัดการไม่ได้ นี่คือปัญหาของเรา เพราะฉะนั้นเราจะต้องมาทำงานในเรื่องของงบประมาณกันใหม่ ทำแผนโครงการกันใหม่ ต้องมีการบูรณาการ ผมจะใช้ตั้งแต่ปี 59 ไปเลย ถึงงบประมาณออกมาแล้ว แผนงานออกมาแล้ว แต่ผมจะจัดเข้ากรอบใหม่ และจะต้องจัดทำตาม Road Map ที่

ผมมีอยู่ ปีกว่าๆ นี้ให้ได้ อย่างน้อยก็ให้เกิดประโยชน์ให้จบเป็นพื้นที่ ตามความต้องการของประเทศ ตามความเร่งด่วนให้ได้ก่อน ทำยังไงจะเกิดขึ้นได้พร้อม ๆ กัน อันนี้เสร็จ อันนี้อาจจะยังไม่เสร็จ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน แต่ถ้าทุกคนต้องการเท่ากันทั้งหมด ย่อมเป็นไปได้อยู่แล้ว เพราะว่ามีความแตกต่าง

สิ่งที่ผมพูดมาทั้งหมด จะเข้ามาข้อ 6. คือเราต้องมีการจัดทำพระราชบัญญัติงบประมาณใหม่ ซึ่งผมกำลังให้ร่างอยู่ ถึงจะทำให้เกิดการบูรณาการอย่างนั้นได้ เพราะไม่เช่นนั้นต่างคนต่างทำแผน ต่างคนต่างใช้ ต่างคนต่างเบิกทำสัญญาทำคนละที่หมด วันนี้ต้องมาทำร่วมกัน แล้ววาง Road map ว่าทุกอย่างต้องทำพร้อมกัน เรื่องน้ำทุกกระทรวงต้องเสนอมาพร้อมกัน เข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีพร้อมกัน แล้วไปเปิดทำสัญญาพร้อมกัน ผมว่าน่าจะทำได้ กำลังทำอยู่ ถ้าใครไม่เห็นด้วยก็เสนอมาแล้วกัน ผมว่าเป็นสิ่งที่จะสร้างความไว้วางใจด้วยตรวจสอบง่ายขึ้น แล้วก็จับต้องได้

เรื่องที่ 7. เรื่องการสร้างการรับรู้ รัฐบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจ ถึงแม้ว่าจะมีการต่อต้านปิดเบือนอยู่มากพอสมควร ผมไม่ทราบด้วยเหตุอะไร วันนี้เราไม่ได้ห้ามใครแสดงความคิดเห็นอันบริสุทธิ์เลย เว้นแต่อย่าทำผิดกฎหมาย เข้าช่องทางที่ไม่ถูกต้อง หรือไปวิพากษ์วิจารณ์โดยเจตนาไม่สุจริต เหล่านี้ผมคิดว่าถ้าท่านยังทำอย่างนี้ต่อไป ก็สร้างความไม่เข้าใจไปมากขึ้น แล้วประโยชน์เกิดกับใคร หรือผลเสียเกิดกับใคร เกิดกับประเทศชาติใช่หรือไม่ แล้วท่านไม่รับผิดชอบกันเลยหรืออย่างไร การที่ไปพูดในต่างประเทศ ไปออกอากาศออกสื่อ สื่อก็รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง ก็ขยายความออกไป สื่อต่างๆ ก็มีมากอยู่แล้ว ที่พยายามไม่เข้าใจก็มีอยู่ไม่กี่สื่อ เพราะฉะนั้นท่านต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นถ้าทุกคนเห็นต่าง แต่ต้องหาประเด็นเห็นร่วมกันได้ แล้วอย่าไปปิดเบือนว่าตัวเองทำความผิดแล้วจะต้องพินิจ เพราะใช้สิทธิมนุษยชน ใช้เสรีภาพ ใช้เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เวลานี้

เพราะฉะนั้นวันนี้ทุกคนอย่าไปเชื่อมากนัก ก็ไปพิสูจน์กันเอาเองวันหน้าแล้วกัน สิ่งใดที่เป็นภาพลวงตาที่เกิดขึ้นทำให้ทุกคนลืมนิดไปหมด นึกถึงแต่ตัวเองอย่างเดียว ว่าตัวเองทำอะไรจึงจะดีกว่าคนอื่น มีหน้ามีตากว่าคนอื่น มีเงินมีทองใช้มากกว่า อยากมีอำนาจกันทั้งหมดด้วยเงิน ด้วยอิทธิพล ด้วยอะไร ผมว่าเลิกได้แล้ว หลายประเทศเขาเลิกไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเรายังทำแบบเดิม รอรับการช่วยเหลือ ประกอบอาชีพแบบเดิมๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีการเพิ่มเสริมเติมต่ออะไรก็แล้วแต่ ไม่พัฒนาทั้งความรู้ เทคโนโลยี ไม่ใช้น้ำอย่างประหยัด ทุกอาชีพไม่สุจริต รัฐบาลก็ต้องเข้าไปให้เรื่อยๆ ดูแลแล้วเมื่อไรจะพอ แล้วเมื่อไรจะแข็งแรง ต้องช่วยตัวเองบ้าง ฟังบ้างที่พูดออกไป ศูนย์แนะนำต่าง ๆ ก็มีทุกจังหวัด ท่านไม่ฟัง แต่ท่านต้องการ เมื่อให้ไปไม่ได้เพราะไม่ตรงกับสิ่งที่เราวางเจตนารมณ์ไว้ ก็ให้ไม่ได้ ท่านก็กลับมาโจมตีรัฐบาล เพราะฉะนั้นท่านอยากให้รัฐบาลตามใจ ง่ายนิดเดียว ผมก็ไม่ต้องทำอะไร ไม่ต้องมาปวดหัว ไม่ต้องมาทะเลาะ ชัดแย้งกับใคร ไม่ต้องหงุดหงิดด้วย ก็ขอร้องพี่น้องแล้วกัน ช่วยกันนิดหนึ่ง แต่ถ้าผิด ต่อไปก็มาว่าผมแล้วกัน ว่ามันผิด ผมจะได้ไม่พูด

อยากให้ประชาชนเข้าใจว่า เราหวังสร้างอนาคตให้กับประเทศ ซึ่งยากเหมือนกันในการปฏิรูป วันนี้ต้องปฏิรูปเกือบทุกอย่าง 37 วาระ ท่านคงจะเห็นในผังที่ผมเขียนสรุปให้ไป แต่วันนี้เราเริ่มต้นให้แล้ว ผมคิดว่าถ้าทุกคนร่วมมือตรงนี้จะมือนาคแล้ว แต่ถ้าขัดแย้งกันตั้งแต่วันนี้ ตั้งแต่ประมุขตั้ง ตั้งแต่เลือกตั้ง ไปไม่ได้ทั้งหมด ล้ม

ทั้งหมด ก็ขอรับรองมวลชนกรุณาอย่าเสนอข่าวที่มีแต่ความรุนแรงมากนักเลย ภาพอาชญากรรม ความเสียหาย ความเดือดร้อน ความรุนแรง ไม่ทำให้เกิดประโยชน์กับใครทั้งสิ้นเลย โอเค คนสนใจ ขายนหนังสือได้ แต่ประเทศชาติเสียหาย ท่านจะทำยังไง ให้ลดรูปเล็กลงบ้าง หรือบางเรื่องเสียหายกับประเทศรุนแรงเกินไป ก็หยุดบ้าง ตำรวจเขาจับแล้วก็คอยให้กระบวนการ ถึงเวลาพิจารณาคดีอะไรท่านก็ไปเสนอข่าวอีกที่ได้หรือไม่

ถ้าท่านมุ่งเน้นจะขายหนังสืออย่างเดียวก็เป็นแบบนี้ แล้วต่างชาติเขาจะกลับมาเที่ยวบ้านเราหรือไม่ ความรุนแรงก็เกิดขึ้น คดีโน้น คดีนี้ มากไปหมด แต่เรื่องดีๆ อยู่หน้า 3 หน้า 4 เรื่องหน้า 1 ตัวใหญ่ทุกวัน ทวนแล้ว ทวนอีกๆ จนกระทั่งแทบจะเข้าไปอยู่ร่วมในเหตุการณ์ด้วยเลย คนอ่านข่าวนี้อะไรเหล่านี้ คนเขียนข่าว หรือไปอยู่ในกระบวนการเขาไม่รู้ละ อย่าไปซัดมากนัก คนเป็นเหยื่อ เป็นอะไรเขาก็อับอายบ้าง เสียความเป็นส่วนตัว ละเมิดสิทธิมนุษยชนเขาละ ขอให้พยายามแก้ไขด้วย

เรื่องที่ 8. คือตัวอย่างที่จะมีการนำพาประเทศชาติไปสู่อนาคตได้ ของรัฐบาลและ คสช. ในวันนี้ก็คือ อาทิเช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมทางราง เพื่อการเชื่อมโยงรถไฟ – รถไฟฟ้า – รถโดยสารพลังงานไฟฟ้า – รถรางไฟฟ้า ล้ออย่าง กำลังคิดต่อว่าจะทำอย่างไรในพื้นที่ปริมณฑลที่การจราจรไม่ติดขัดมากนัก ไม่ต้องทำราง ใช้สายไฟข้างบน ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าข้างบน เหมือนที่ต่างประเทศเขาใช้ ทำอย่างไรจะเชื่อมต่อกัน ตรงไหนควรใช้อย่างไร แม้กระทั่งการขนส่งในเมืองใหญ่ หรือในเมืองท่องเที่ยวที่กำลังคิดอยู่ทั้งหมด แต่ถ้าเราไปทำอะไรมาก ๆ เข้าในพื้นที่ที่แออัดอยู่แล้วก็ลำบาก

ผมถึงบอกว่า ต้องมีการจัดระเบียบใหม่ การวางผังเมือง การขยายเมือง วงรอบออกไป ไม่ใช่แออัดอยู่ข้างใน มันไม่ได้แล้ว ต้องสร้างสังคมเมืองใหม่ขึ้นมา อันนี้คือปฏิรูประยะยาวด้วย เพราะฉะนั้นเราจะต้องเพิ่มศักยภาพระบบขนส่งมวลชนเดิมให้ทันสมัย ลดปัญหาการจราจร และลดมลพิษ การใช้รถเก่ามาก ๆ ก็ไม่ดี เพราะปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก็ขึ้นไปในอากาศมากมาย เราก็ต้องรักษาโลกให้ไม่ร้อนไปมากกว่า 2% เราก็ลงนามสัญญากับเขาไปแล้วด้วย ทุกประเทศในโลกนี้ เพราะฉะนั้นเราต้องเชื่อมกรุงเทพ – หัวเมือง ตัวเมือง – ชานเมือง ที่จอดรถ ที่พักคอยอะไรก็แล้วแต่ให้ตรงกับความต้องการ ไม่เช่นนั้นก็ใช้ไปท่อน ๆ ทุกคนก็ไม่สะดวก ใจ ทุกคนก็ขับรถกันหมด คนเดียวก็ขับ สองคนก็ขับ สามคนก็ขับ คือสรุปว่าใช้รถหมดทุกคนก็มีรถทุกบ้าน แล้วก็สร้างมลภาวะขึ้นไป แต่ถามบอกว่าไปขึ้นรถไฟฟ้าบอกขึ้นไม่ได้ เพราะไม่ต่อกันนะ ไปถึงก็จอดรถ ไม่มีที่จอดรถ ก็ห้วงรถ สู้ขับรถไปเลยดีกว่า ติดกันอยู่แบบนี้

เพราะฉะนั้น รัฐบาลแก้ไขไม่ได้หมด ต้องแก้ปัญหาเรื่องี่จอดรถอีกด้วย วันนี้ผมให้นโยบายไปทำที่จอดรถใต้ดิน ในพื้นที่ที่แออัดมากๆ จะได้ลดการใช้รถในพื้นที่ที่แออัด คับคั่ง เช่นใกล้ ๆ สถานที่ท่องเที่ยว ใกล้สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการค้า ซึ่งเหล่านี้ทั้งรถ ทั้งคน ลำบากนะ อันตรายด้วย ถ้าเราทำที่จอดรถใต้ดินได้ก็จะดี หรือเป็นที่จอดรถที่มีหลายๆ ชั้น แล้วยกเลี่ยนขึ้นลง ต่างประเทศลองดูแล้วกัน ทำได้ไม่ได้ แล้วก็อยากให้เป็นความร่วมมือของภาคเอกชนบ้าง ก็จะได้ลดภาระของรัฐบาลลงบ้าง ผมขอเชิญชวนบริษัทห้างร้านหรือธุรกิจขนาดใหญ่ ช่วยกันลงทุนได้ไหม เรื่องที่จอดรถใต้ดิน ก็หารือกับกระทรวงการคลัง เป็นเรื่องของที่ดินต่างๆ ที่จะใช้ได้ หรือเป็นที่ด้านธุรกิจอยู่แล้ว เพียงแต่ทำข้างใต้ลงไป ตัวเลขคร่าวๆ ผมจำได้ พื้นที่ใต้ดินเมื่อหลายปีมาแล้วผมทราบ

ว่า 1 คันประมาณ 2-3 ล้าน ถ้าพูดถึง 200 คันก็ประมาณ 6-7 ร้อยล้าน คุ่มค่าหรือไม่ไม่ทราบ วันนี้ทำอะไรไม่ทราบเหมือนกัน ไปถามพวกก่อสร้าง

โครงการรถไฟฟ้า 10 เส้นทางใน กทม. สายสีม่วง บางใหญ่ – เตาปูน สร้างเสร็จแล้ว จะทดลองเดินรถเต็มรูปแบบ พฤษภาคม 2559 ผมเคยนั่งมาแล้ววันทดลอง ก็ดีเหมือนกัน แล้วจะเปิดบริการในเดือนสิงหาคม 2559 เฉลิมฉลองวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถด้วย สายที่ 2 สายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง – บางแค บางซื่อ – ท่าพระ ก่อสร้างไปแล้ว 70 % มีทั้งแบบใต้ดินและยกระดับ มีอุโมงค์ลอดแม่น้ำเจ้าพระยาแห่งแรกของไทย จะเปิดให้บริการในเดือนเมษายน 2562 ผมไปดูแล้วการเจาะอุโมงค์มีความทันสมัยมาก เส้นทางที่ 3 สายสีเขียว (ตอนใต้) ช่วงแบริ่ง – สมุทรปราการ ก่อสร้างแล้ว 70 % จะเปิดให้บริการเดือน กุมภาพันธ์ 2561 และ (4) ส่วนต่อขยาย สายสีเขียว (ตอนเหนือ) ช่วงหมอชิต – คูคต จะเปิดให้บริการ กุมภาพันธ์ 2563 สายสีแดง ช่วงบางซื่อ – รังสิต ก่อสร้างคืบหน้ากว่า 50 % จะเปิดให้บริการ เดือนกันยายน 2563 สายสีแดงอ่อน ช่วงบางซื่อ – พญาไท – มักกะสัน – หัวหมาก และ สายสีแดงเข้ม ช่วงบางซื่อ – หัวลำโพง ยังอยู่ระหว่างการศึกษาและการพิจารณาของ สศช. และ สภาพัฒน์ฯ สายสีส้ม (ตะวันออก) ช่วงศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย – มีนบุรี ครม. มีมติเห็นชอบแล้วเมื่อปลายปี 2558 อยู่ระหว่างการจัดทำราคากลาง จะเริ่มประกวดราคา มกราคม 2559 เริ่มก่อสร้าง มีนาคม 2560 ซึ่งเริ่มไปแล้วในการประกวดราคา ดำเนินการอยู่ มีแผนจะเปิดให้บริการปลายปี 2563 สำหรับสายสีส้มนี้จะเป็นโครงข่ายเส้นแรก เชื่อมแนวขวางของกรุงเทพฯ เรียกว่า East-West จะต้องมีแนวขวางด้วย เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วเราสามารถจะใช้เส้นนี้เชื่อมโยงเข้ากับโครงการรถไฟฟ้าสายอื่น อีก 4 สาย ได้แก่ สายสีแดง สีน้ำเงิน แอร์พอร์ตเรลลิงค์ และสายสีชมพู จะสามารถรองรับผู้โดยสาร ราว 5 แสนคน/วันได้ ต่อไป สายที่ 8 สายสีชมพู มีนบุรี – แคราย และสายที่ 9 สายสีเหลือง ลาดพร้าว – สำโรง ทั้ง 8 และ 9 นี้เป็นรถไฟฟ้ารางเดี่ยว ซึ่งพยายามผลักดันให้เปิดบริการในปี 2563 เป็นโครงการที่เอกชนร่วมทุนกับรัฐกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ PPP เป็นการร่วมทุน สายที่ 10 ส่วนต่อขยาย สายสีม่วง ลงทางใต้ เตาปูน – ราษฎร์บูรณะ ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร ผ่านเกาะรัตนโกสินทร์ชั้นใน สถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ EIA และเกาะรัตนโกสินทร์

ส่วนการพัฒนากระบวนรถไฟรางคู่ ขนาด 1 เมตร เดี่ยวจะสับสนนะ ผมว่าทางคู่มากกว่า ไม่ใช่รางคู่เดี่ยวจะเรียกกันผิด ทางคู่คือสวนกันได้ ถ้าเป็นรถไฟเมืองไทยวันนี้ก็มีคู่กันอยู่แล้ว ต้องมีซ้ายขวา ทางคู่สวนกันได้ ไม่ต้องวิ่งทับเส้นทางเดียวกัน เขาเรียกว่าทางคู่ วันนี้ก็ต้องใช้คำว่าทางคู่ แต่รางก็เป็นรางคู่อยู่แล้ว ก็เท่ากับ พุดงาย ๆ ก็มีราง 4 เส้น ไม่เช่นนั้นสับสนไปหมด โดยทางเดียวที่มีอยู่เดิม 4,000 กว่ากิโลเมตร ที่วิ่งสวนกันไม่ได้ ต้องทำเสริมเป็นทางคู่ วิ่งสวนคนละเส้นทาง ในระยะแรก ระยะทาง 905 กิโลเมตร เฉพาะในเส้นทางที่สำคัญในเชิงเศรษฐกิจ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ รองรับการแข่งขันสินค้า ขนาดหนัก และเชิงสังคมะครับ บริการประชาชน ไม่ว่าจะขึ้นชั้นประหยัด เพื่อสะดวกในการขนส่งคนระหว่างเมือง จุดทุกสถานี และมีความปลอดภัยขึ้น โดยเฉพาะจุดตัดต่าง ๆ ที่สำคัญสามารถย่นเวลาการเดินทาง โดยไม่ต้องรอสับหลีกราง เพราะสวนกันได้ คนละเส้น ทั้งนี้มี 2 เส้นทาง ที่เริ่มก่อสร้างในเดือน ธันวาคม 2558 ถึงต้นปี 2559 ทำไปแล้ว ได้แก่ ช่วงฉะเชิงเทรา – คลอง 19 – แก่งคอย น่าจะเสร็จได้ในปี 61 แล้วช่วงชุมทางถนนจิระ – ขอนแก่น แล้วเสร็จ

ปี 2562 กับอีก 4 เส้นทาง ที่อยู่ระหว่างรอผลการพิจารณารายงาน EIA ช่วง ช่วงประจวบคีรีขันธ์ – ชุมพร มาบะเบา – ชุมทางถนนจิระ ช่วงนครปฐม – หัวหิน ลพบุรี – ปากน้ำโพ จากนั้นจะนำเสนอ ครม. เมื่อผ่านการทำประชาพิจารณ์แล้วให้ ครม. พิจารณานุมัติโครงการต่อไป

สำหรับเดิมเรามีเส้นทาง Standard Gage อยู่แล้วคือ 1 เมตร ทุกวันนี้ใช้ 1 เมตรอยู่ รถไฟขนาด 1.435 เมตร เป็นรถไฟอนาคต เพื่อจะเตรียมการสู่ การใช้รถไฟความเร็วสูง อย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้ว วันนี้เรายังไปไม่ถึงตรงนั้น การใช้บริการ ชีตความสามารถของผู้ใช้บริการ โดยสารอะไรต่างๆ ยังไม่พร้อม เราก้เตรียมทำไว้ก่อน ทำรางให้สามารถเป็นรถไฟความเร็วสูงได้ในวันนี้ แต่วันนี้เอารถไฟความเร็วปานกลางมาใช้ก่อน นี่คือการแตกต่าง ทุกคนไม่เข้าใจ หลายอย่างมีการปรับเปลี่ยน เช่นเรื่องของราคา เรื่องของสถานี เรื่องของความยาวของรถไฟนี้ ทางรถไฟ เหล่านี้ต่างกันหมด ไม่ใช่เอามาเปรียบเทียบ ของเก่าเท่านี้ ของใหม่ทำไมแพงกว่า อะไรทำนองนี้ ไปดูรายละเอียดเขาพูดหลายครั้งแล้ว มองกันแต่ว่าทุจริต เอื้อประโยชน์ ทำไมไม่มองว่าเราเข้ามาทำอะไร เจตนาคืออะไร จะดีไม่ดีก็แนะนำมา ผมก็พร้อมจะตรวจสอบ ผมก็จะไล่กระทรวงคมนาคมทั้งหมดนั้นแหละ เพียงแต่ขอให้มีการอย่าไปพูดตามสื่อ เสียหาย เสียความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย ทุกคนทำเทียมกัน ไม่ว่าจะไทย ไม่ว่าจะประเทศไหนก็ตาม คือ 1 ประเทศ ใหญ่เล็กเหมือนกัน ต้องเท่าเทียม ผมไม่ยอมใครอยู่แล้ว

เพราะฉะนั้นความร่วมมือไทย-จีน ในช่วงกรุงเทพฯ – แก่งคอย ใช้คนผู้โดยสารอย่างเดียว เพราะว่ามันมีความจำเป็น ส่วนช่วงหนองคาย – นครราชสีมา นครราชสีมา – แก่งคอย และแก่งคอย – มาบตาพุด บริเวณท่าเรือ/นิคมอุตสาหกรรม จะใช้ทั้งคนและสิ่งสัมภาระ เดิมมีการพัฒนาทั้งหมดตลอดเส้น วันนี้ไม่ได้แล้ว ดูแล้วความพร้อมบางเส้นทางยังไม่สมบูรณ์เลย เพราะว่าคนบุกรุกมาก ต้องขยายเส้นทาง ต้องเวนคืน ต้องอะไรอีกมากมายไปหมด ท่านไม่เข้าใจว่าเราทำอะไรไปบ้าง ทำไมช้า ที่ผ่านมาก่อน ๆ หน้าที่จะทำโครงการเสร็จแล้ว ยกไปเลย ใครทำ ก็ทำไป ทุกอย่างไปทำเองหมด ทำได้หรือไม่ วันนี้ขนาดทำเองทุกอย่าง คิดอย่างนี้ยังไม่ค่อยจะได้เลย ความขัดแย้งก็สูง เข้าใจเจตนาของเราด้วย วันนี้ระยะทาง 1.435 เพื่ออนาคต วันหน้าต้องไป 1.435 แน่นนอน เพราะกว้าง บรรทุกน้ำหนักได้มากกว่า แล้วก็เชื่อมโยงไปไกล ๆ ไม่ใช่แค่ 1.435 วิ่งแค่รอบบ้าน ไม่ใช่เลย เขามีเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก ตะวันออกโน้น ไปถึงยุโรปโน้น เราไม่เริ่มวันนี้จะไปตรงไหนล่ะ ถ้าเริ่มวันนี้เราไม่มีเงิน ก็เริ่มทำเฉพาะรางไปก่อน แล้วเอารถไฟความเร็วปานกลางมาขึ้น อย่างน้อยก็เร็วกว่าความเร็วเดิม รถเก่าเราวิ่งเข้าถึงเย็นถึง ต้องมีการลงทุนตรงนี้ด้วย ไม่ใช่เราจะไปเอื้อประโยชน์ให้กับใคร ๆ จะขายรถไฟไม่ได้วิ่งทางเดียว วิ่ง 2 ทาง วิ่งไปแล้ววิ่งกลับ สินค้าก็ส่งได้ทั้ง 2 ทาง สำคัญเรามีสินค้าส่งสู่เขาได้หรือไม่ มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจการค้า การลงทุนหรือไม่ พัฒนานวัตกรรมหรือไม่ ถ้าไม่ทำยังไงก็เสียเปรียบทั้งชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะมียูโรไฟ หรือไม่มีรถไฟ

เรื่องที่ 2 **โครงการความร่วมมือรถไฟ ไทย – ญี่ปุ่น เรียกว่าแบบ “ชินคันเซ็น” ระยะทางรวม 672 กิโลเมตร อันนี้ กรุงเทพฯ – เชียงใหม่** เฉพาะการขนส่งผู้โดยสาร ยังทำอะไรไม่ได้เลย ศึกษาความเป็นไปได้ก่อน มีความร่วมมือระหว่างกัน เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ไทยกับญี่ปุ่น แล้วมีความปลอดภัย ในขณะนี้ปลอดภัยที่สุดในโลกของญี่ปุ่น ประเทศหนึ่งในหลาย ๆ ประเทศ คาดว่าจะศึกษาเสร็จในเดือนมิถุนายน 2559 แล้วก็จะ

ดำเนินการต่อไป มีเงินหรือไม่ ไม่มียังไง ประชาชนจะผ่าน EIA HEIA หรือไม่ เพราะขึ้นทางเหนือ ถ้าอยากได้ก็ต้องลงทุน แล้วทำให้เหมาะสมจะยังไง ชั้นที่ 1 จะเอายังไง แค่นั้น เส้นไหนก่อน เพื่อเป็นการทดลอง แล้วเป็นการให้ประชาชนเข้าใจก่อน บางทีลงทุนมากๆ ก็มีปัญหาอีก

ส่วนที่ 3 คือ โครงการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง อันนี้เราไปคิดถึงเรื่องการลงทุนร่วมกับภาคเอกชน ร่วมกับรัฐ หรือ PPP Fast Track จำนวน 2 โครงการ 2 เส้นทาง คือ ช่วงกรุงเทพฯ – หัวหิน 211 กิโลเมตร และ กรุงเทพฯ – พัทยา – ระยอง 193 กิโลเมตร อันนี้จะเน้นการขนส่งผู้โดยสารเช่นกัน ต้องไปดูว่าได้หรือไม่ได้อย่างไร แต่เป็นการวางแผนไว้แบบนี้ ก็เดินหน้าไปก่อน ไม่ได้กั๊กกันมา เราสามารถจะรับนักท่องเที่ยวสามารถไป – กลับในวันเดียวได้ ไม่เสียเวลาเดินทาง เราต้องคิดถึงว่าวันนี้ วันหน้าถ้าเราสามารถขจัดความแออัดในเมืองออกไปได้ ในกรุงเทพฯ ออกไปได้ โดยคนในกรุงเทพฯ สามารถไปทำงานที่หัวหินได้ ไปเร็วกลับเร็ว ไปเช้า กลับเย็นได้ หรือไปเชียงใหม่ ไปเข้ากลับเย็น ก็จะทำให้การเจริญเติบโตไปข้างนอกได้มากขึ้น สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างอะไรต่าง ๆ จะได้ไม่ต้องมาแย่งกันอยู่ในเมืองใหญ่อย่างนี้ นั่นคือเหตุผลของการสร้างความเชื่อมโยง ในเรื่องของพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน ก็ต้องมีทั้งคน ทั้งสินค้า ทั้งเร็ว ทั้งช้า บางคนก็ไปเร็ว บางคนก็ไปช้า สินค้าก็ช้าหน่อย ต้องวางแผนเหล่านี้ วางไว้ 20 ปีข้างหน้า ต้องวางแผนแบบนี้

เรื่องต่อไปคือ **เรื่องโครงการพัฒนารถไฟฟ้า** นะครับ รถไฟฟ้า คือรถที่ใช้แบตเตอรี่ ต้องเติมไฟอะไรต่าง ๆ ระยะเวลาเท่านั้นเอง อย่าไปเขียนกันเรื่องเปื่อยว่ารัฐบาลจะยกเลิกการสนับสนุน อีโค คาร์ ยกเลิกได้ยังไง เราเป็นศูนย์กลางอยู่ อีโค คาร์ 1-2-3-4-5 วันนี้ จะไปเลิกได้ยังไง วันนี้โลกยังใช้อยู่ วันนี้ส่งออกเราก็ดีขึ้น รถไฟฟ้าเพื่ออนาคต เรายังทำไม่ได้หมด อนาคตคืออนาคต แต่วันนี้เราจะคิดได้หรือไม่ ถ้าวันนี้เราซื้อมาทดลองใช้ก่อนแล้วมาดูว่า สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญคือ สามารถสร้างมูลค่าของชิ้นส่วนประกอบได้ ให้กับสถานประกอบการของเราในประเทศ SMEs ทั้งหมด ก็เป็นชิ้นส่วนอะไหล่ของรถไฟฟ้าเหล่านี้ในอนาคต วันนี้ยังทำไม่ได้ อย่างมากก็ได้ตัวถัง แต่สิ่งสำคัญที่สุด ผมต้องเตรียมการวันนี้ คือการพัฒนาเรื่องแบตเตอรี่ลิเทียม ซึ่งต้องใช้ในรถไฟฟ้า วันนี้เรายังไม่พร้อม เราผลิตเองไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้วันนี้ก็แพง วันนี้รถไฟฟ้าที่ใช้ไฟฟ้า รถเมล์ แพงกว่ารถแก๊ส รถน้ำมันหลายเท่า แพงเพราะอะไร แพงเพราะแบตเตอรี่ ตัวรถไม่แพง เรายังทำไม่ได้ทั้งมอเตอร์ ทั้งไฟฟ้า แล้วจะไปวันนี้ได้ยังไง ก็ต้องขอรับการสนับสนุน หรือลงทุนร่วม หรือจากมิตรประเทศพัฒนาต่อไปในอนาคต อย่าไปตกใจ เดี่ยวจะหาว่าผมไม่ส่งเสริมการทำรถยนต์ในประเทศอีก นี่ชอบไปบิดเบือนผม

เรื่องรถยนต์ไฟฟ้า อาจจะต้องให้คนใช้ได้มากขึ้น ในระยะทางใกล้ ๆ จดทะเบียนให้ได้ ก็กำลังทำอยู่ บางคนบอกว่าจดทะเบียนไม่ได้แล้วจะใช้ได้อย่างไร เราแก้ปัญหาไม่ครบ ให้ใช้นั้น ใช้นี่ ใช้แก๊สโซฮอล์ แก๊สไม่ครบก็เกิดปัญหาหมด ผลิตออกมาขายไม่ออก คนไม่ใช้ ใช้แก๊ส ก็ไม่มีปั๊มแก๊ส ก็คิดไม่จบ ดูหนังไม่จบเรื่องชะงะที่ เพราะฉะนั้นเราจะต้องส่งเสริมให้ประเทศไทยมีศักยภาพ ให้มีความเชื่อมั่น นโยบายภาครัฐ ภาคธุรกิจ ร่วมมือกับต่างประเทศ ไม่ใช่เขามาเอาประโยชน์จากเราไปฝ่ายเดียว หลายเรื่องกำลังผลักดันอยู่ การวิจัยพัฒนา เพื่อนำสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าให้ได้ในอนาคต รู้จักคำว่า อนาคตหรือไม่ ไม่ใช่วันนี้ ไม่ใช่ปีนี้ ไม่ใช่ปีหน้า ปีนั้นยังไม่ใช่ อนาคตยังยาว อย่าไปตกใจ เราต้องใช้แนวทาง “ประชารัฐ” ขับเคลื่อน ตั้งเป้าหมาย ยกกระตือรือร้นประเทศไทย ให้เป็นประเทศผู้ผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตให้ได้ จะโดยเร็วอย่างไรก็ว่ากันไป เพราะวันหน้า

เปลี่ยนแปลงหรือเปล่าไม่ทราบ แหล่งพลังงานเปลี่ยนหรือไม่ แก๊ส น้ำมันจะเป็นอย่างไร ไฮบริด จะใช้ได้หรือไม่ ในวันหน้า วันนี้ไฮบริด มีอยู่แล้ว วันหน้าถ้าพลังงานเปลี่ยน ถ้าเราไม่เตรียมการเอาไว้ ในอนาคตก็เดือดร้อนอีก แต่ไม่ใช่วันนี้ วันนี้ยังไม่เดือดร้อนก็ทดลอง ศึกษา ค้นคว้าวิจัยไปก่อน ให้ราคาถูกลง จะได้ไม่ต้องไปซื้อจากต่างประเทศมาก ใช้กับรถยนต์ไฮบริด อะไรทำนองนี้ ก็ใช้อยู่แล้ว รถไฟฟ้าเต็มระบบค่อยว่ากันอีกที พร้อมหรือยัง ไม่เช่นนั้นจะแก้ปัญหาเรื่องก๊าซเรือนกระจกไม่ได้ วันนี้ต้องลดโลกร้อนลงให้ได้ แล้วประหยัดเชื้อเพลิง ประชาชนก็มีความสุข

อันนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงประเทศ เป็นก้าวหนึ่งของการปฏิรูปเหมือนกัน เรื่องของคำว่า “ศูนย์กลาง” วันนี้ยังไม่ถึงตรงนั้น แต่หลายประเทศนะ เสนอมาแล้วว่าอยากจะมาลงทุนเรื่องรถไฟฟ้าในประเทศไทย ให้เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่จะเป็น “ฮับ” (ศูนย์กลาง) ของการผลิตรถไฟฟ้าในอนาคต แล้ววันนี้เป็นฮับเรื่องการผลิตยานยนต์อยู่แล้ว เราได้มีการทบทวนเรื่องการใช้รถเมล์ของ ขสมก. อยู่ เดิมจะมีการจัดซื้อรถทั้งหมด จากเชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ 3,183 คัน แต่ซื้อไม่ได้ วันนี้เปลี่ยนมาเป็นการจัดหาโดยสารไฟฟ้า 500 คัน อาจจะต้องเข้ามาก่อน 200 คัน คาดว่าจะได้รับรถในปี 2560 นี้ เพื่อจะทดลองใช้ว่าเป็นอย่างไร ถ้าดี เราจะได้ไปผลิต ซื้อ หรือซื้อมาแล้วให้เราประกอบเอง ใช้ชิ้นส่วนในประเทศต้องไปอย่างนั้น ไม่เช่นนั้นก็ไม่มีทางเลือกใช้น้ำมัน ใช้แก๊ส มาตลอด แล้วแก๊อะไรไม่ได้ทั้งระบบ ตอนนี้กำลังแก้

เรื่องการจราจรแออัด ลดมลพิษที่จอดรถ ต้องทำเหมือนกับประเทศอื่น ๆ ในโลกนี้ เขามีรถรางไฟฟ้าเข้ามาอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสริมระบบขนส่งมวลชนเขตเมือง ในเมืองคงลำบากแล้ว เพราะแน่น สมัยก่อนเราเคยมีรถราง วันนี้มีแต่รางไม่มีรถ วันนี้ก็ไปอยู่ข้างนอก ไปเชื่อมโยงข้างนอก ไม่ต้องมีรางใช้ล้อย่าง ไปคิดเอา คิดอยู่เรียกว่า “Light Rail” เหมือน นิวยอร์ก โตเกียว ลอนดอน ปารีส เรียกว่า “City Tram” เหมือน เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ เท็กซัส หรือ “Mono Rail” เหมือน ซิดนีย์ ลาสเวกัส หลายคนเคยไปมาแล้ว ผมก็ไปบางประเทศเท่านั้น แต่ผมก็เห็นมา ผมถึงมาสั่งได้ ก็ไปคิดเอาว่าจะทำได้หรือไม่ คิดต่อไปแล้วกัน สิ่งที่เรา กำลังทำอยู่คือ การบริการประชาชน คือการใช้บัตรใบเดียว ระบบตัวร่วม กับทุกบริการขนส่งมวลชน กำลังดำเนินการอยู่ และอะไรต่างๆ ก็ตามที่ เป็นเรื่องของสวัสดิการผู้มีรายได้น้อย ดูว่าจะทำได้ยังไง ลงทะเบียน ไม่ลงทะเบียน จะทำยังไง คณะกรรมการกำลังคิดกันอยู่ ไม่ใช่สั่งแล้วเลิกแล้วอะไรทำนองนี้ เกิดขึ้นแล้ว บางอย่างเกิดไม่ได้ ต้องพิจารณากันอย่าง โวยวายกันทุกอย่างไป เพราะมีคนไม่เข้าใจ แล้วก็เริ่มก่อนทุกที โดยเฉพาะ Social Media ไม่รู้จักพูด จินตนาการเอาเองตลอด

เรื่องการออกแบบสถานี สิ่งที่อำนวยความสะดวกนั้น น่าจะต้องเป็น “อารยสถาปัตยกรรม” ที่รองรับการเดินทางของผู้พิการ ผู้ใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือในการดำเนินชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้น ตำรวจ-ทหารผ่านศึก สตรีมีครรภ์ และเด็กเล็กด้วย

สำหรับ โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง เพื่อจะช่วยในการถ่ายเทการจราจร โดยเฉพาะช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ และเปิดช่องทางสัญจรกรุงเทพฯ – หัวเมืองใหญ่ จำนวน 3 เส้นทาง ได้แก่ สายพญา – มาบตาพุด สร้างแล้วเสร็จปี 2562 สายบางปะอิน – นครราชสีมา จะลงนาม เมษายน 2559 เสร็จปี 5263 และ สายบางใหญ่ – กาญจนบุรี จะลงนามสัญญาก่อสร้าง กรกฎาคม 2559 และกำหนดเสร็จปี 2563 เช่นกัน

เรื่องสุดท้าย เรื่อง ร่างรัฐธรรมนูญ เป็นประเด็นการเมือง ตลอดระยะเวลาเป็นเดือนมาแล้ว โดยเฉพาะ 2-3 อาทิตย์ที่แล้ว ที่ผ่านมามันวนวายไปหมดแล้ว ก็ให้เขาทำงานไป ท่านก็ไปศึกษา แล้วท่านก็ไปดูว่าจะลงมติกันยังไง แต่ต้องนึกถึงปัญหาประเทศ ฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง อีกฝ่ายหนึ่งอยากปฏิรูป ฝ่ายหนึ่งไม่สนใจ ประชาธิปไตยอย่างเดียวไปไม่ได้หมด ที่พูดกันทั้งหมดตั้งแต่ต้น ถึงเวลานี้ ผมเหนื่อยที่จะพูด ไปไม่ได้สักอัน ถ้าเรามองอย่างที่เรามองกันทุกวันนี้ ชัดแย้งกันทุกเรื่อง เพราะฉะนั้นไปดูว่าอะไรสากล อะไรที่ต้องเปลี่ยนผ่าน มีกลไกอะไรบ้าง ผมพูดหลายครั้งแล้ว ไปคิดกันให้ได้แล้วกัน ตรวจสอบได้อย่างไร ป้องกันปราบปรามอย่างไร ชัดแย้งกันจะทำยังไง ตัดลื้อออกแล้วจะทำอย่างไร ท่างบประมาณไม่ได้จะทำยังไง รัฐบาลไม่มีจะทำยังไง เขากำลังคิดอยู่ทั้งสิ้น กมธ. เขาถึงออกรัฐธรรมนูญมาแบบนั้น แล้วไปตีเทียบกับโน่นนี่ จะเหมือนกันหรือไม่ สถานการณ์เหมือนกันหรือไม่ แต่เราไม่ได้ไปทาบทับอำนาจกับทางการบริหาร เพียงแต่ทำให้เกิดความไวเนื้อเชื้อใจ ไม่เกิดความขัดแย้งขึ้นมาอีกเท่านั้นเอง วันนี้ก็ยังจะกลับไปอยู่ที่เกาอยู่นั้นแหละ เพราะฉะนั้นไม่อยากให้เกิดขึ้นมาอีก การใช้ความรุนแรง อาวุธสงคราม เจ้าหน้าที่ทำงานไม่ได้ จะทำอย่างไร เกิดมาแล้วทั้งหมด อย่าบอกว่าไม่เคยเกิด แล้วจะไม่เกิดอีก ถ้าประชาชนคิดเองยังไม่ได้ ไม่ทำความเข้าใจ แล้วให้บรรดานักเคลื่อนไหวทั้งหมด หรือนักการเมืองที่ไม่ดีมาชี้นำประเทศ ย่อมไปไม่ได้ ไม่หลุดพ้นกับดักประชาธิปไตย กับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง กับดักความล้มเหลว ไม่มีพัน ไม่มีใครแก้ไขได้ รัฐบาล คสช. แม่น้ำ 5 สายก็แก้ไม่ได้ ถ้าไม่ทำกันวันนี้ ขอให้ช่วยกัน ประชาชน 70 ล้าน ต้องช่วยกัน อะไรรวม อะไรต่าง ๆ ว่าเป็นประเทศมาก่อน

ปัญหาต่าง ๆ ในประเทศนั้น สำคัญที่สุดคือ การขาดแคลนน้ำ ความยากจน ความเหลื่อมล้ำ ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ เกษตรที่ไม่ใช้เทคโนโลยี ไม่มีเงินทุน ค่าใช้จ่ายในการต้นทุนสูง เราต้องมีมาตรการ มารองรับทำอย่างไร ส่วนนี้ประทังความเดือดร้อน ส่วนนี้สร้างความเข้มแข็ง ส่วนนี้สร้างวงจรการผลิต ส่วนนี้ไปสร้างห่วงโซ่ต้องมีเงินไปทุกส่วน ไปทุกกิจกรรม ผมถามว่าใช้เงินมากหรือไม่ เราหาเงินเพิ่มได้หรือยัง ก็ต้องไปดูระบบเศรษฐกิจ ว่าเราต้องปรับปรุงเศรษฐกิจ นำเข้าส่งออกยังไง ให้ได้ภาษียังไง เหล่านี้ อย่าไปคิดว่าไม่ใช่เรื่องของใคร หรือของรัฐบาลอย่างเดียว ต้องช่วยเหลือนแบ่งปันกัน อย่าคิดว่าต่างคนต่างอยู่ ต่างกลุ่มต่างทำ แล้วก็ไม่เกี่ยวกัน สิ่งไหนกำไรมาก กำไรน้อยก็ให้ล้มละลายไป ไม่ใช่ ต้องทำอะไร ใหญ่ กลาง เล็กถึงจะเชื่อมโยง สร้าง สร้างขึ้นมา เล็ก มากกลาง กลางมาใหญ่ ใหญ่ไปใหญ่มาก ถึงจะไปอย่างนี้ ถึงจะลงมาสู่ประชาชน ทุกคนต้องเผื่อแผ่น “จิตสาธารณะ” ใช้หลักเกณฑ์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ได้ดำรงชีวิตให้ได้และมีภูมิคุ้มกันตนเอง และกลไกบ้าน-วัด-โรงเรียน ตามแนวทางพระราชดำริ ทำให้สังคมปลอดภัย มั่นคง ปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน

สิ่งสำคัญคือ การเคารพกฎหมาย จิตสำนึก อุดมการณ์ ประเทศชาติมาก่อน เคารพกระบวนการยุติธรรม รัฐธรรมนูญหน้าที่ รู้เสรีภาพตามกฎหมาย อย่าไปปรบวคนคนอื่นนะ เป็นพื้นฐานของ “ประชาธิปไตย” ที่ถูกต้อง อย่ามองเลือกตั้งอย่างเดียว ถือเสียงส่วนใหญ่ ไม่สนใจส่วนน้อย เรียกร้องสิทธิอย่างเดียว ไม่ช่วยเหลือนเกี่ยวกัน ไม่ช่วยตัวเอง ไม่เข้มแข็ง หรือเป็นการทำอะไรก็ตามที่ผิดกฎหมาย หรือแสดงความเห็นต่าง ความไม่ร่วมมือ ตามสื่อ ตาม Social Media โดยที่ไม่มีข้อมูล ข้อเท็จจริง ผมคิดว่าหลาย ๆ อันผิดกฎหมาย ผมเข้าใจว่ามันผิด

กฎหมายนะ กำลังดูอยู่นะ การพูดจาที่ไม่มีสาระ ไม่มีหลักฐานนี้ พูดเรื่อยเปื่อย อาจจะผิดกฎหมายด้วย ไม่ได้ขู่
 เดี่ยวหาว่าผมขู่อีก ผมไม่ชอบ คำ 2 คำนี้ ขู่ หรืออะไร จ้อ โหม้ อะไรทำนองนี้ ผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมเป็น
 ทหาร ผู้บัญชาการทหารบกเก่า ผมเป็นหัวหน้าคณะปฏิรูป ไม่ใช่หมุ่ หมาก กา ไก่ เพราะฉะนั้นจำไว้ด้วย

วันที่ 14 – 18 กุมภาพันธ์ ผมมีภารกิจเดินทางไปร่วมการประชุมสุดยอด อาเซียน – สหรัฐฯ สมัยพิเศษ ณ มล
 รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ ผลการปฏิบัติงาน ผลการประชุม ผมจะนำมาเล่าให้
 ฟังต่อไป ไม่อยากให้มีการขัดแย้งในต่างประเทศด้วย ขอขอบคุณบรรดาพ่อแม่พี่น้อง ที่จะไปรับผมที่โน่น ให้
 กำลังใจผม ขอขอบคุณ ขอให้อยู่ในความสงบ ผมทำเพื่อทุกคน เพื่อประเทศชาติ ใครไม่ทำเขาก็ต้องมีผลกระทบ
 ของเขาเอง ทำไม่ดีละก็ ประเทศไทยมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากมายไป ขอให้ทุกคนมีความสุข

ที่ผ่านมาก็วันตรุษจีน และวันนี้เป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยเฉพาะ “วันแห่งความรัก” ผมเป็นห่วงนะ บรรดา
 วัยรุ่น คู่รักต่างๆ ระวังระวังตัวเองนะครับ ไปเที่ยวอะไรต่างๆ ผู้หญิงต้องระวังตัว มีคุณค่า ผู้ชายก็ให้เกียรติ
 ผู้หญิงบ้าง อย่าเอาไรต์เอาเปรียบ แล้วทำให้ประเพณีไทยเสียหาย เราไม่ใช่ต่างประเทศที่เขาเลยไปแล้วนะ
 วัฒนธรรมเราดีงาม สวยงาม ต่างชาติเขาก็เป็นแบบของเขา มา ไม่ใช่เขาดีหรือไม่ดี ผมไม่ว่าเขา แต่ของเราเคยดี
 อยู่แล้ว อย่าทำ อย่าให้เดือดร้อนก็แล้วกันนะ ขอขอบคุณนะครับ ขอให้ “รู้ รัก สามัคคี” สำเร็จ ปลอดภัย มี
 ความสุข สวัสดีครับ
